

« ره چنین است مرد باش و برو »
(سعدی)

کارهای بزرگ در هند

(سرمشق برای ما)

در جامی که حسن نیت و همت و عشق و علاقه باشد بسیاری از کارهای مشکل آسان می گردد. بدبخت مردمی که در میان آنها حسن نیت و همت و عشق و علاقه کمیاب باشد.

از جمله کارهای بزرگ و مهمی که در کشور هند - کشوریکه واقعا يك شبه ره صدساله می رود - بعمل آمده، اقداماتی است که بعنوان «همکاری و کار داوطلبانه» در آنجا انجام می دهند. این عملیات هرچند شش سالی بیش نیست که شروع گردیده، اینک در حدود صد میلیون از اهالی آن مملکت رادر دایرة تأثیر خود آورده است و پیشرفت روزافزون دارد و هر روز دامنه آن وسیعتر می گردد.

نشریه رسمی سفارت کبرای هند در برن (پایتخت سویس) در باب آن چنین نوشته است :

« چند سال است که انقلاب اجتماعی دامنه داری در کشور هند شروع گردیده و اینک قریب صد میلیون از نفوس مملکت بشکل انقلابیهای آرام و صلح طلب در صفوف آن وارد گردیده اند. »
این انقلاب بزرگ اجتماعی رادر چند سازمان بزرگ اداره می کنند که مهمترین آنها یکی موسوم است به «برنامه دستکاهای عمومی مشترك» و دیگری «نقشه ملی توسعه بوسیله خدمات داوطلبانه» .

آغاز کار در روز دوم اکتوبر (روز تولد گاندی) ۱۹۵۲ میلادی در ضمن تنظیم برنامه اولین نقشه پنجساله

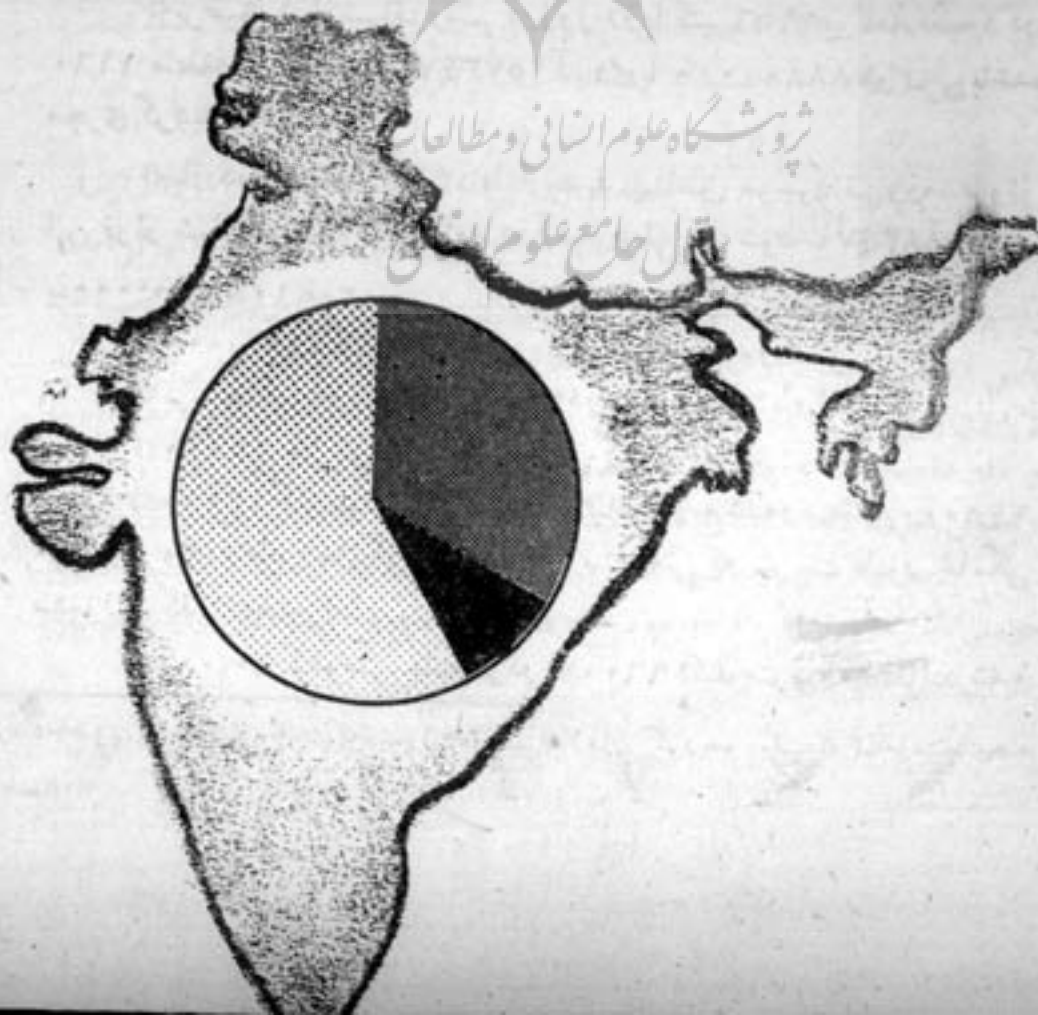
هند، برنامه همکاری و کار داوطلبانه» وارد مرحله عمل و اجرا گردید .
این سازمان بزرگ هرچند برطبق شعارش یعنی :
«مال ملت ، برای ملت ، بدست ملت»

باید حتی المقدور بدستیاری خود مردم و افراد ملت اداره شود ولی حکومت نیز لازم دانست که از راه هدایت و تشویق و کمکهای مالی در پیشرفت آن شریک باشد.

مقصود اصلی این است که ۷۰,۰۰۰,۰۰۰ خانواری که در ۵۷۰,۰۰۰ دهکده در خاک هند زندگانی می کنند، از وظایف و حقوق خود آگاهی کافی بیابند و بیدار بشوند و بفهمند که در مملکت جوان و میهن نومستقل و نوزاد خود برای نفع و صلاح و رفاه خود و تمام طبقه روستانشین چه کارهایی را باید بعهده بشناسند و انجام بدهند.

امروز هند در تمام دنیا تنها کشوری است که دارای وزارت جدیدی گردیده بنام «وزارت ترقی و توسعه بوسیله عملیات عمومی مشترك». اعانه ای که تا کنون مردم هند باین سازمان داده اند بالغ است بر ۳۴,۵۱۵ میلیون فرانك فرانسوی (تقریباً ۸۰۰ میلیون تومان) و این خود بیشتر از نصف مبلغی است که خود حکومت هند در این راه بمصرف رسانیده است و آن خود نیز تا فروردین سال گذشته ۱۳۳۴ خودمان معادل بود با ۵۵,۰۰۰ میلیون فرانك فرانسوی یعنی ۱۱۰۰ میلیون تومان خودمان. نقشه ذیل نشان می دهد که ترقی و پیشرفت این امر مهم در کشور هند از چه قرار است:

- در اکتبر ۱۹۵۲ (ابتدا) ۳۰ درصد ملت هند مشمول عملیات سازمان بود.
- در اکتبر ۱۹۵۲ ۷۰/۴۰ وارد دایره عملیات شده بود.
- در اکتبر ۱۹۶۱ تمام ملت مشمول خواهد گردید.

در تاریخ دوم اکتبر ۱۹۵۶ یعنی درست چهار سال پس از آغاز اجرای این نقشه، نخست وزیر هند «نهر و» در ضمن نطق معروفی چنین اظهار داشت:

«مقصود از این جنبش این است که پیام امیدی بر مردم هند تسلیم و اطمینان بنفس را بآنها بیاوریم. نظر اساسی ما این است که بوسیله همکاری دامنه داری این مقصود را از قوه بفعل بیاوریم. در تاریخ پرماجرای هند زراعتی فصل جدیدی باز شده است و امروز در مزارع و دهکده ها و قصبات بی- شمار این سرزمین نمایش تازه ای شروع گردیده و بازیکنان این نمایش ده ها هزار کارکنان اجتماعی و تشکیل دهندگان و مشوقها و مربی هاستند و در واقع می توان گفت که این سپاه باید شامل هر مرد و هر زن و حتی هر بچه ای در این کشور باشد و تمام این افراد باید بدانند که در این بازی عظیمی که ما آن را برپا ساختن هند نومی خوانیم، هر يك وظیفه مخصوصی دارند که نتیجه آن بالا بردن سطح زندگی و معرفت و فرهنگ و آبرو مندی و شرافتمندی آنها باید باشد.»

قسمتی از کارهای انجام یافته از قرار ذیل است:

کارهای انجام یافته تا کنون بیشتر از يك ربع تمام دهات هند در دایره عملیات «برنامه عمومی مشترك» داخل گردیده و از هر سه نفر روستائی هندو يك نفر در آن سهام و شريك بوده و از منافع و فواید آن برخوردار گردیده است.

بر طبق گزارشهای رسمی در روز دوم اکتبر ۱۹۵۶ بر نامه معهود در ۱۱۶۰ منطقه که مشتمل بر ۱۵۷۳۴۷ آبادی با ۸۸۸۰۰۰۰۰ نفوس می باشد، مجری گردیده است.

باز در همان روز ۳۱۱ منطقه جدید بمناطق موجود افزوده شد و از این قرار شماره دهاتی که بر نامه در آنجا عملی می شود به ۱۸۸۳۴۷ رسید با ۱۰۸۸۰۰۰۰۰۰ نفوس.

۸۰۰،۰۰۰ هکتار زمین بایر بزیر زراعت آمده است.

بر حاصلخیزی زمینها ۲۰ تا ۲۵ درصد افزوده شده است.

۲۵۰۰۰ مرکز روستائی تأسیس گردیده است.

۱۳۰۰۰ گاوش نژاد بین روستائیان توزیع شده و همچنین ۲۴۵۰۰۰

مرغ و خروس و طیور خانگی در اختیار روستائیان که بتربیت طیور خانگی مشغولند، گذاشته شده است.

۶۰،۰۰۰ کیلومتر جاده فرعی و ۹۶۰۰ کیلومتر راه اسفالت شده

مقصود تنها زمینی است که مشمول عملیات سازمان گردیده است نه تمام زمینهای هند.

بدست کارگران داوطلب ساخته شده است .

✧ ۱۰۷۰۰۰ چاه آب کنده شده و با اصلاح و تعمیر شده است .

✧ ۳۲۰۰۰ خانه و از آنجمله ۳۳۰۰ مسکن نمونه ساخته شده است .

✧ ۴۱۰۰۰ مرکز تعلیم و تربیت ایجاد گردیده و در آنجا قریب یک میلیون

مرد وزن خواندن و نوشتن را یاد گرفته اند .

✧ در حدود ۳۲۰۰۰ شرکت تعاونی جدید تأسیس گردیده که دارای

۱،۷۰۰،۰۰۰ عضو است .

✧ دو ازمده مملکت بیگانه و از آنجمله افغانستان و ایرمانی و سیلان و

مصر و فی لی پین، هیأت های رسمی بهند فرستاده اند که تشکیلات جدید را

دیده در آن باب تحقیقات بعمل بیاورند و بدولتهای متبوع خود گزارش بدهند .

✧ علاوه بر ۸۴۰۰۰ نفر اشخاصی که در خدمت سازمان هستند ۴۵۸،۰۰۰

نفر کار پیدا کرده اند (بعضی تمام روز و قسمتی چند ساعت در روز) .

از جمله سازمانهای دیگری که برای همکاری

سازمانهای مربوط با سازمان اصلی بوجود آمده و با آن همدمی می کند،

سازمانهای اصلی باشگاهها و « کلوبهای جوانان » است و انجمنهای

زنان (با اسم « مهیلا سماج ») و اتحادیه های کشاورزان و غیره که شماره آنها

روی هم رفته در حدود ۶۰۰۰ است . از آن گذشته ۱۱۵۴۰ انجمن دهکده به

وجود آمده که اعضاء آن بوسیله انتخابات عمومی آزاد (پسانشیات) تعیین

می گردند . ۲۵۰۰۰ انجمن های کشاورزی دیگر را نیز که دارای انواع مختلف

است، می توان جزو انجمنهای دهکده بشمار آورد .

پژوهشگاه علوم طبیعی و مطالعات فرهنگی

از جمله سازمانهای دیگری که بسوازات سازمان

اردوی جوانان اصلی و بقصد کمک بآن بوجود آمده، سازمانهایی است

باسم اردوی جوانان . مهمترین آنها موسوم است به « بهارات سواک سماج »

یعنی انجمن خدمتگزاری به هند . بر نامه اش عبارت است از اینکه : بکلی داوطلبانه

و بدون هیچ حق و مزد و پاداشی در پیشرفت مقاصد سازمانهای « همکاری

و کار داوطلبانه » بکوشد و بخصوص روستائیان و ده نشینان را بوظایف

و حقوق خود آگاه سازد و آنها را برانگیزد که با سازمان همکاری کنند .

این سازمان جوانان که در سال ۱۹۵۴ میلادی تأسیس یافت، اکنون

در سرتاسر هند دارای ۵۰۰ اردوی باشد و ۴۰،۰۰۰ تن از جوانان و دانشجویان

در آن شرکت دارند .

کار این جوانان علاوه بر راهنمایی و تشویق و کمک بروستائیان، عبارت است از راه سازی و مدرسه و مریضخانه ساختن و تأسیس مراکز کار عمومی مشترک و کارهای آبیاری از ساختن قنات و جوو آب انبار و غیره.

این جوانان بموجب برنامه خود باید هر سال ۹۰۰ اردوی تازه بوجود بیاورند (۶۰۰ در تابستان و ۳۰۰ در فصل خزان و یاد رزمستان)

هریک از این اردوها دارای ۸۰ عضو است و ۸۰ درصد این عده باید از دانشجویان داوطلب باشند.

مدت کار هر یک از اعضا در اردو ۲۴ روز در سال است.

مقرر گردیده که در پنج سال آینده، ۴۵۰۰ اردوی جدید تأسیس گردد و ۴۰۰،۰۰۰ دانشجو و همچنین ۴۰۰،۰۰۰ نفر از روستائی زادگان در آن اردوها شرکت داشته باشند.

از نظر تأسیس و توزیع این اردوها خاک هند را به ۳۰۰ منطقه تقسیم کرده اند و هر منطقه دارای ۱۵ اردو خواهد بود.

خیلی دلم می خواست در باب شخص شخیص وینو با بهاوه از شاگردان سالخورده و مریدان پاکدل گمانندی که سالهاست در راه احسان بفقرا و کمک به تهیدستان و روستائیان بی زمین با پای پیاده در خاک پهنارود در راههای دور و دراز هندوستان روان است و تا کنون ۱۸۰۰۰۰/۰۰۰ هکتار زمین از ۳۰۰،۰۰۰ نفر از مالکین بزرگ که بدو اعتقاد و ایمان دارند، گرفته و به روستائیان بی بضاعت بخشیده است، شرحی بر ایتان حکایت کنم، ولی آن خود مقوله مفصل دیگری است و امیدوارم بکنفر از جوانان صاحب دل و نیک خواه در آن باب اطلاعات جامعی بدست آورده و بصورت مقاله و یارساله ای بچاپ برساند. در اینجا هم بقدر کافی است که بدانیم که وینو با بهاوه دارای برنامه ایست که در چهار جمله مختصر می گنجد و مراتبی دارد و از این قرار است:

۱ - دادن زمین بلاعوض بروستائیان بی زمین که آنرا بزبان هندی «بهودان» می گویند.

۲ - تیار کردن کار بلاعوض (بزبان هندی آنرا «شرمدان» می گویند)

۳ - تیار مال و دارائی (بزبان هندی آنرا «سامپاتیدان» می گویند).

۴ - تیار جان و هستی (بزبان هندی آنرا «جیواندان» می گویند).

مقاله پایان رسید. همه بر همت و وطن خواهی و نوع پرستی هندیها آفرین خواهیم خواند و صدای به به و آفرینمان تا ساحل رودخانه گنگ خواهد رسید ولی حسب المعمول باز بایک «چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار»

گفتن خودمان را راضی وقانع خواهیم ساخت و دلمان را با همین شعر و شاعری خوش خواهیم نمود در صورتیکه همه خوب می دانیم که شکم اغلب هموطنانمان گرسنه است و شعر و شاعری هر قدر هم مقام ارجمند داشته باشد، شکم را سیر نمی کند و شعر خوب برای مردمی که ایمان و رحم و دلسوزی ندارند، حکم گوهر شاهزاری را دارد که بر گردن مرده ای بینند و در گور بخوابانند.

ژنو، فروردین ۱۳۳۶

سید محمد علی جمال زاده

مانند حضرت آدم

هنگامی که، مانند حضرت آدم دم صبح،
سیراب از خواب از خوابگاه بیرون می آیم،
بنگر بکجا می گذرم، صدایم را بشنو، نزدیک بیا،
مرا لمس کن، همچنانکه می گذرم، کف دستت را بپن من بسای،
و از تن من واهمه نکن.

پرتال جامع علوم انسانی «والت ویت هن»